

Egyházközségi Levél

2016. évi 5.szám

Mindenszentek – Halottak napja

Mindenható, örök Isten, te megadtad, hogy egy napon ünnepeljük minden szentet dicsőségét. Kérünk, hogy sokszoros közbenjárásukra áraszd ránk nagy irgalmadat. - Erősítsd bennünk azt a reménységet, hogy elhunytjaink elnyerik a boldog feltámadást.

Kedves Testvérek!

A IV. században mindenszentek ünnepét a pünkösöd utáni első vasárnap tartották. Kezdetben az összes keresztény vértanúra, később „minden tökéletes igazra” emlékező ünnep a VIII. században került november 1-re, egy kelta ünnep időpontjára. Jámbor Lajos frank császár 835-ben IV. Gergely pápa engedélyével már hivatalosan is elismerte az új ünnepet, így ettől kezdve a mindenszentek az egész kereszténység ünnepe lett.

Általános szokás, hogy mindenszentek napján rendbe teszik és virággal díszítik a sírokat, amelyeken gyertyát gyújtanak a halottak lelki üdvéért. A gyertya fénye az örök világosságot jelképezi.

A november 2-i halottak napja jóval későbbi eredetű. Szent Odiló clunyi apát 998-ban vezette be az apátság alá tartozó bencés házakban. Hamarosan a bencés renden kívül is megtartották, és a XIV. század elejétől a katolikus egyház egésze átvette.

Imádsággal, szentmisével tudunk segíteni a szenvedő lelkeken. A halottak napi szentmisék az örök életről és a feltámadásról szólnak.

Mindenszentek napján az esti dicséretben az Egyház így imádkozik:

Világmegváltó Krisztusunk,
óvd és vezesd szolgálodat,
kikért a mindig szűz Anya,
mond közbenjáró szent imát.

És ti is, égi szellemek,
mennyben lakó boldog sereg,
minden rosszat – múltat, jelent
s jövőndőt – messze űzzetek.

Isten szavát meghirdető
próféták és apostolok.
imátok, esdve kérlelünk,
üdvösséget hozzon nekünk.

Ti, vértanúk nemes hada,
hitvallók fényes tábora,
esdeklő könyörgésetek
a mennyországot nyissa meg.

Szent szűzek ünneplő kara
s ti, szerzetesek kórusa,
és összes szentek odafenn:
imátok Krisztushoz vjgyen.

Szenháromságnak hódolat!
Együtt áldjátok őt velünk,
hogy köteles dicséretét
méltóképp zengje énekünk. Ámen.

Mi, földön élő emberek felnézünk a szentekre, próbáljuk követni a példájukat és kérjük a közbenjárásukat; imádkozunk a szenvedő lelkekért, hogy minél hamarabb elérjék céljukat, az örök boldogságot.

Károly atya

(Sajnos a cserkészekkel kapcsolatos képeket, nem tudtam beszerkeszteni a cikkek után/)

roVERseny

A roVERseny egy játékos akadályverseny, amit cserkészvezetőknek tartanak. Idén plébániánk cserkészcsapata, a 305. Szent István Cserkészcsapat is indított egy csoportot, régi barátainkkal, a 173-as cserkészcsapattal közösen.

A verseny alapötlete nem túl bonyolult: minden csapat négy főből és egy bicikliből áll, fix időn belül kell minél több állomáson megjelenni, és ott a feladatot minél jobban teljesíteni. Könnyűnek tűnik? Pedig nem az.

Az állomásokat Pannonhalma környékén szórták szét, egy kb. 6 km átmérőjű körben, de nem ám utak, vagy akár turistautak mellett; romos régi házban, egy vadcsapás mentén, a helyi plébánia kertjében és egy szántóföld közepén is találtunk állomást. A legrükkösebb talán az volt, aki egy mezőn túli szántóföldön túli dombtetőn, több száz méterre bármilyen járható úttól, hanyatt feküdt a méteres fűben. Nem csoda, hogy őt csak két csapat tudta megtalálni a tizenkettőből (az egyik mi voltunk). Az állomásokat sokszor nehezebb meglegelni, mint teljesíteni, minden állomáson végigmenni időn belül pedig sokszor még a győztesnek sem sikerül.

A feladatot még nehezíti a trükkös térkép, ami mozog, és a környéknek mindig csak egy kis részletét mutatja, és bár a biciklinek az elején örültem, rá kellett jönnöm, hogy több időt veszünk akkor, mikor repcétáblán vagy járhatatlan bozóton kell keresztültolni, mint amit akkor nyerünk, amikor a (kivételesen) járható úton próbálunk egyszerre minél többen felszállni rá.

Pedig érdemes volt leküzdeni a nehézségeket, mert az állomások érdekesek, viccesek, néha pedig teljesen örültek voltak. Komolyzenei, bibliai és közismereti kvízek mellett ügyességi és állóképességi feladatok egész tárházával küzdöttünk meg: talán az volt a legemlékezetesebb, amikor biciklizés közben kellett lenni egy gumicukrot az öt méterről elénk lógatott horgászbotról. De volt még csúzlival célba lövés, és biciklikerek-csere időre, hogy csak párat említsek.

Az esti tábortűz és eredményhirdetés után az egész napi pörgéstől fáradtan, de ezernyi élménnyel gazdagodva tértünk nyugovóra.

A cserkészzet nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a gyerekek mellett a vezetők is programok széles tárházából válogathassanak. Nemzetközi táborok, teljesítménytúrák, több napos portyák, éjjeli dropout-ok és a roVERsenyhez hasonló akadályversenyek gondoskodnak arról, hogy a cserkészzet a gimnazista és egyetemista (kósza és rover) korosztálynak is izgalmas, értékes és értelmes elfoglaltságot nyújtson. Ha esetleg kedved támadt kipróbálni a cserkészéletet, írj, hívj, vagy keress személyesen!

Ali Ádám

aleepasa@gmail.com

30/451-49-67

Cserkészportya

Szeptember utolsó hétvégéjén cserkészcsapatunk portyára ment a Gödöllői-dombságba.

Péntek este a hév-út után jókedvűen vágtunk neki az utunknak, így sötétedésre meg is érkeztünk szálláshelyünkre, a Gödöllői Cserkészpark egyik épületébe. Gyors rőzsegyűjtés után vidám tábortűzet tartottunk, majd kiscserkész-ígérettétel következett. Vacsorára jóízűen fogyasztottuk a nyársalt szalonnát.

Szombat reggel kipihelve, gyönyörű napsütésre ébredtünk. Reggeli és takarítás után újult erővel vágtunk neki a túrának. Az indiánnyár utolsó sugarait élvezve nagy jókedvvel telt a kirándulás.

Kimerülve, de boldogan szálltunk vissza a hév-re, még egy gyors fagyizásra is volt időnk. Reméljük, hamarosan megismételhetjük ezt a felejthetetlen hétvégét!

Ali Luca

Őrsi kerekezés

Szeptember 17-én, szombaton a Som őr felkerekedett a Velencei-tavat körbe biciklizni. Bár az időjárás kezdetben nem kedvezett nekünk, lelkesedésünk nem lankadt, és a nap végére az idő is megjavult, így már strandolni is tudtunk. Mindenki nagyon jól érezte magát, örök emlék marad, ez az élmény arra sarkall minket, hogy minél több őrsi időt töltsünk aktívan a szabadban.

Som őr

Plébániánk urnatemetőjével, szóró és urnatemetéssel kapcsolatban érdeklődni, illetve ügyintézéshez időpontot egyeztetni a 06-20/294 – 17 – 22-es mobil telefonszámon lehet.

Októberi ifjúsági kirándulás

Cserkészek, hittanosok, ministránsok ... mennyi csapat,
mégis van bennük rengeteg közös tulajdonság:
gyerekek - vallásosak - vágnak a szeretetre.

Ezek a gondolatok vezéreltek minket, amikor nyár végén megalapítottuk a plébánia ifjúsági csoportját, az Ifi Falka-t. Szerettük volna a plébánia gyerekeit összefogni és olyan minőségi programokat biztosítani nekik, amiket már hosszú évek óta megérdemeltek volna. A „team”-ünk elég szerteágazó. Vannak köztünk ministránsok, cserkészek, hittanosok, fiúk, lányok egyaránt. Mi együtt hónapról hónapra szervezzük év eleje óta a közösségi programokat minden rákosfalvai gyermeknek.

Októberben kirándulni mentünk a srácokkal, melynek célpontja a Tündér-szikla volt. Fenséges kilátás tárul a túrázó szeme elé, de mivel nehéz megközelíteni és a kirándulás előtt nem sokkal esőzések voltak, jobbnak láttuk, ha csak elmegyünk alatta és lentről szemléljük meg a csúcst. A gyerekek viszont ezt nem hagyták annyiban! Addig kérleltek minket és bizonygatták, hogy ők bizony képesek rá így is, amíg rá nem vették az egész csapatot, hogy tegyük meg ezt a kitérőt. Az élmény leírhatatlan volt, egyszerűen csodálatos!

A nap többi része beszélgetésekkel, focizással, métázással és persze fagyaltozással telt el.

A képeket feltöltöttük az Ifi Falka facebook oldalára, amit a következő címen lehet elérni:

<https://www.facebook.com/IfiFalka/>

Várunk mindenkit a következő két alkalomra is, amiket november 19-én és december 10-én tartunk. Infók hamarosan

üdvözlettel, az „Ifik”

Könny és gyöngy ...

Kilenc éve taposta már a földet. Szorosan apja mellett állt, hol az apjára, hol a szép színes virágözönre nézett. Tekintete néha révedezett és apja lehorgasztott fején, szemein csillogó könnycseppeket vélt felfedezni. Kis kezével kereste a dolgos, biztonságot adó apai kezét.

Sok mindent nem értett, de az apja sem. Miért kellett ilyen fiatalon elköltöznie a messze, békét adó másvilágba?

Már két éve jártak így, hetente a temetőbe. Az ismerősök köszöntek, osonva tovább mentek.

Ők még várták a keresztyut, aki apja húga volt és Mátét tartotta a keresztvíz alá. Csendes lépteket hallani és egy nagy csokor virággal jött Tekla, Mátét átölelte, s bólintott a bátyja felé.

A temetőbe egyre többen jöttek és gondolataikba burkolózva, meg az emlékekbe, tettek-vettek a síroknál.

Dél körül járt az idő, még a nap is elővillant néha-néha.

Máté elmosolyodott és a nagyira gondolt, aki gyakran mondta – figyelj meg kisfiam, hogy a „Szűzanya tiszteletére, mindig dél körül, kimosolyog a nap”. Ezt Máté többször megfigyelte. Majd imádkoztak és körbejárták a temetőt. Tekla vezetett és egy nagyon régi sírra mutatott. Csak egy elkorhadt kereszt és az esőáztatta nemzeti szalag mutatta, hogy itt valaki régóta pihen. Délután, ha ismét jövünk a vidéki rokonokkal, akkor hozok rá virágot – mondta Tekla.

Eljött a délután, megérkeztek a rokonok. Az árva sírnál egy csomó virág. Meglepődtek. Ők is letették. Máté megszólalt: ott mennek asszonyok, lányok. Talán ők tették oda. Valamilyen Karitászosok. Igen, lehet – megszólalt egy idősebb rokon. A mi templomunkban is vannak segítő Karitászosok.

Később az esti misére mentek.

Otthon Tekla szép terített asztallal fogadta a vendégeket és Márta fényképét is kitette. Máté sokáig nézte, gondolkodott, többször látta már, de most kibuggyant a szívéből. **„Ő az én anyukám, olyan szép volt.”** Lehajtotta a fejét és szemeiből gyöngycseppek hullottak. A rokonok felsóhajtottak.

Tekla felpattant, a komódhoz lépett és kivett a fiókból egy piros gyöngyöt és így szólt: - Édesanyád, Mártám, utolsó kívánsága volt, hogy ezt a tízedik évemben átadjam. És a szív-alakú gyöngyöt a tenyerébe tette. Vigyázz rá nagyon, Ő is anyukájától kapta és Ő is attól. Hitedben erősítsen, bajtól óvjon, sok szerencsét hozzon.

A gyertyák fényében ragyogott a gyöngy, s eltűnt a könny.

(Bp. 2015. november 2. SZ.C.)

Egy szál virág

Kezében tartott egy szál virágot,
A szürke márványnál ahol állott.
Arany betűk csillogtak szemébe,
Drága kisfia jutott az eszébe.
Miért hagytál itt édes kisfiam?
Nagyon szerettél azt tudom,
Én is szerettelek, nagyon-nagyon.
Hiányzol, már sírni sem tudok,
Vigyázzanak rád a szép angyalok ...
Itt állok, nyugalomban, csendben,
A rákosfalvai urna temetőben.
Egy szál virágot hoztam Neked,
Ígérem, megyek, s ott leszek veled.

(„2016. Szűcs C.)

Köszönöm a sok imádságot, amit szeptember 26-tól kaptam!

Károly atya

A plébánia címe:
1144 Budapest Álmos vezér tér 1.
Telefon: 36 – 35 – 976
Számlaszám:
CIB Bank: 11100104-19819019-36000001
Irodai órák:
Hétfő-szerda-péntek: 16⁰⁰ – 17³⁰
Kedd-csütörtök: 9⁰⁰ – 12⁰⁰

Karitás fogadóóra: csütörtökön 10⁰⁰ – 12⁰⁰
Ez alatt az idő alatt nincs ruha és egyéb használati tárgy átvétele.

A templom miserendje:
Hétköznap:
Hétfő és szerda reggel 7 óra
Kedd, csütörtök, péntek és szombat este ½ 7
(elsőpénteken reggel 7 órakor is!)
Advent hétköznapjain reggel 6 óra
Vasár- és ünnepnap:
7³⁰ 8⁴⁵ 10⁰⁰ 18³⁰

Az Egyházközségi levél internet elérhetősége:
<http://rakosfalvuplebania.hu>
Rákosfalvai levelezőlista e-mail címe:
plebania@rakosfalvuplebania.hu
6. számunk lapzártája 2016. december 10.
Egyházközségi levél – a Budapest-Rákosfalva, Szent István király
Plébánia

évente 6 alkalommal megjelenő ingyenes kiadványa.
Az újságban megjelent cikkeken javítást csak a szerző
hozzájárulásával végzünk.

Felelős kiadó: Spick Károly plébános
A templom logóját tervezte: Bege Márta